

Desatero pražského cestujícího

aneb

Jak užívat služeb MHD ke vzájemné spokojenosti

2. Nástup osob se sníženou schopností pohybu a orientace

"K pohodlnému nástupu osob se sníženou schopností pohybu a orientace je nutné se řídit dle piktogramu a nebát se spolupráce s řidičem nebo přepravním manipulátem v metru."

Stejně jako jinde ve světě má i pražský Dopravní podnik snahu sloužit všem vrstvám obyvatelstva a skupinám cestujících - od těch nejmladších až po nejstarší, od zdravých až po nemocné, od dobře pohyblivých až po jednotlivce s omezenou pohyblivostí. A právě těm, jejichž pohyblivost je nějakým způsobem snížena, chceme věnovat následující řádky. Jde o problém velice aktuální, neboť s postupným stárnutím naší společnosti jezdí v dopravních prostředcích stále více těchto cestujících. K tomu, aby doprava po Praze probíhala hladce a lidé byli s jejím průběhem spokojeni, je nutná aktivní spoluúčasť všech cestujících, a proto i méně pohybliví pasažéři by měli ctít pravidla, o nichž se za chvíli zmíníme.

Řeč tedy bude o nevidomých, invalidech a seniorech. Nebo patří mezi osoby se sníženou pohyblivostí ještě někdo? Nevidomí, invalidé a senioři tvoří skutečně základ velké skupiny méně pohyblivých cestujících, neboť jsou takto omezení trvale. Značná část cestujících je však imobilní dočasně - patří sem

osoby se zlomenými končetinami, nastávající maminky i maminky s dětmi, cestující s objemnými nákupy, ale též lidé bojující se nástupu na eskalátory a podobně. Jde o velkou skupinu cestujících a až v zájmu Dopravního podniku je poskytnout nezbytné zázemí všem zákazníkům, ne vždy je možné každému z těchto cestujících po všech stránkách dokonale vyhovět. Pojďme si tedy připomenout některé ze zásad, jejichž dodržováním vyjdou samy osoby se sníženou pohyblivostí Dopravnímu podniku vstříc.

Klíčová otázka osob se sníženou pohyblivostí bude zřejmě znít: Kterými dveřmi nastupovat a kam se posadit? Nevidomí, invalidé - držitelé průkazu TP, ZTP nebo ZTP-P a těhotné ženy by měli nastupovat do tramvají a autobusů předními dveřmi. Osoby po úrazu, senioři a ostatní cestující se sníženou možností pohybu by měli nastupovat středními dveřmi tak, aby jim řidič mohl věnovat potřebnou pozornost. V prostředcích povrchové MHD jsou sedadla vyhrazená pro uvedené skupiny cestujících právě mezi předními a středními dveřmi (vždy jich je nejméně šest), takže nejenže je mají tito cestující takřka po ruce, ale navíc má řidič přehled o tom, zda se mohli bezpečně usadit. Ve vozech metra jsou místa pro tyto cestující (osm v každém voze) vyhrazena u krajních dveří každého vozu; cestující, jichž se právo na takové místo týká, by měli proto nastupovat právě těmito dveřmi. Jinak je tomu u míst nevyhrazených; zde záleží na dobrém vychování a dobré vůli sedících cestujících, zda se rozhodnou místo uvolnit. Jsou-li však oprávněným pracovníkem vyzváni k uvolnění místa, jsou tak povinni učinit. Cestující s objemnými zavazadly, kočárkem a cestující se psy by měli dbát na to, aby nastupovali vždy jen těmi dveřmi, jež jsou nejbližší místům určeným pro tuto přepravu. Zde je třeba se orientovat podle piktogramů. Cestující s kočárkem nebo se psem musí mít před nástupem souhlas řidiče. Cestující, kteří trpí obavami z podzemních prostorů či jsou nejistí při nástupu na eskalátory, by si měli vyžádat pomoc u přepravního manipulanta v metru a neměli by zůstat stát u schodů a dlouho váhat. Brání tím ostatním v průchodu a vyvolávají zbytečnou nervozitu u jiných cestujících, jež může vést ke zbytečnému úrazu.

Poslední dobou se ovšem zdá, že vyhrazená místa pro ty osoby, o nichž zde mluvíme, již nestačí. Naše populace stárne, zatím nikterak dramaticky, ale přesto. Možná v budoucnu, pokud se výrazně změní mezigenerační poměry ve společnosti, dojde i ke změně v počtu míst pro osoby se sníženou pohyblivostí. Dnes se stávající počet jeví jako dostačující, nikdy však nelze předejít situaci, kdy do dopravního prostředku nastoupí větší počet imobilních občanů, než je počet jim vyhrazených míst. V takovýchto případech mají situaci plně v rukou všichni ostatní cestující, kteří mohou svým spoluobčanům s omezenou pohyblivostí cestování usnadnit. Hezký úsměv, nabídka se slovy "posadte se, prosím" ještě nikdy nikoho nezabila. A zcela samozřejmě by mělo být, že ten, kdo se na uvolněné místo posadí, odpoví "děkuji vám".